

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 8Co/79/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5714203914
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 08. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Zuzana Hartelová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2020:5714203914.7

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Zuzany Hartelovej a členiek senátu Mgr. Kataríny Beniačovej a JUDr. Táne Rapčanovej, v právnom spore žalobcov: 1/ C. U., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom C. XXXX/XX, F., 2/ Ing. L. U., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom N. R. XXX, M., 3/ Ing. M. S., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom T. XXXX/XX, A., 4/ H. Q., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom V. Q. XXXXX/XXX, Y. - T., 5/ Y. Q., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom V. Q. XXXXX/XXX, Y., 6/ Y. H., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom Q. XXXX/XX, U., 7/ E. V., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom G. XXXX/X, Y., 8/ C. V. nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom L. U. XXXX/X, U., 9/ Y. V., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom L. U. XXXX/X, U., žalobcovia 1/ až 9/ zastúpení splnomocneným zástupcom - M. S., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom T. XXXX/XX, A., proti žalovaným: 1/ Y. S., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom I. XXXX/XX, U., 2/ M. Z., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom N. XXXX/X, U., žalovaní 1/, 2/ zastúpení splnomocnenou zástupkyňou JUDr. Gabrielou Kľačanovou, advokátkou so sídlom E. V. XX, Y., o určenie vlastníckeho práva, o odvolaní žalobcov 1/ až 9/ proti rozsudku Okresného súdu Martin sp. zn. 5C/77/2014 zo dňa 15. februára 2018, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu vo výroku I. mení tak, že konanie v časti žaloby o určenie vlastníckeho práva k nehnuteľnosti - pozemku C-KN parc. č. 4455/17 zapísanému na liste vlastníctva č. XXXX pre kat. úz. U., obec U., okres Y. zastavuje.

Vo výroku II., ktorým súd žalobu žalobcov vo zvyšnej časti zamietol potvrdzuje.

Žalovaní 1/, 2/ majú voči žalobcom 1/ až 9/ spoločne a nerozdielne nárok na náhradu trov prvoinštančného a odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

odôvodnenie:

Okresný súd Martin rozsudkom sp. zn. 5C/77/2014 zo dňa 15. 02. 2018 konanie v časti žaloby o určenie vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam zapísaným na liste vlastníctva č. XXXX a liste vlastníctva č. XXXX parc. č. 4686, 4455/17 k. ú. U. zastavil (výrok I.), vo zvyšnej časti žalobu žalobcov zamietol (výrok II.). Žalovaným 1/, 2/ priznal voči žalobcom 1/ až 9/ nárok na náhradu účelne vynaložených trov konania v rozsahu 100 %, o výške ktorých bude rozhodnuté samostatným rozhodnutím po právoplatnosti rozsudku (výrok III.).

V odôvodnení konštatoval, že žalobcovia sa žalobou podanou dňa 26. 03. 2014 domáhali určenia spoluvlastníckeho práva k nehnuteľnostiam zapísaným na LV č. XXXX a č. XXXX, k. ú. U. v žalobe uvedených podieloch. V priebehu konania žalobcovia zobrali žalobu v časti o určenie vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam zapísaným na LV č. XXXX, LV č. XXXX parc. č. 4686, 4455/17 späť, naďalej zotrvali na žalobe vo vzťahu k nehnuteľnostiam zapísaným na LV č. XXXX, parc. č. 1411 o výmere 7494 m². Žalobcovia žiadali, aby súd určil, že spoluvlastnícky podiel žalobcu 1/ k tejto nehnuteľnosti je

3530/74940, žalobcu 2/ 12950/74940, žalobcu 3/ 12950/74940, žalobcu 4/ 9420/74940, žalovaného 1/ 18048/74940 a žalovaného 2/ 18045/74940.

Žalobcovia žalobu odôvodňovali tým, že nehnuteľnosť parc. č. 1411, pôvodne zapísaná vo vložke č. XXX, nadobudli na základe dedičského rozhodnutia č. D 666/1945 po X. S. dedičia po 1/8-ine a to X. S., C. S., H. S., Y. S.. Druhú polovicu nehnuteľnosti vlastnil J. S. a na základe dedičského rozhodnutia D 493/1955 po nebohom J. S. (tento vlastnil polovicu predmetnej nehnuteľnosti) nadobudol dedičstvo H. S., ktorý odpredal z predmetnej nehnuteľnosti časť o výmere 2866 m² kúpnu zmluvou zo dňa 07. 09. 1972 Československému štátu. Táto výmera mala zodpovedať len podielu vo vlastníctve H. S., avšak k zápisu do katastra nehnuteľností následne došlo tak, ako keby H. S. predával nehnuteľnosť za všetkých spoluvlastníkov a podľa tohto boli následne vypočítané spoluvlastnícke podiely k predmetnej nehnuteľnosti. H. S. odpredal časť pozemku o výmere 2866 m² iba zo svojho podielu, preto ich podiely mali byť zachované.

Súd prvej inštancie citujúc ust. § 130 ods. 1, § 134 ods. 1, 3 Občianskeho zákonníka zamietol. Stotožnil sa s argumentáciou žalovaných, že pokiaľ svoje spoluvlastnícke podiely k nehnuteľnosti zapísanej na LV č. XXXX parc. č. 1411 nadobudli na základe dedičských rozhodnutí (v rozsudku špecifikovaných v článku 7.), tak svoje spoluvlastnícke podiely nesporne držali v dobrej viere ako svoje vlastníctvo, držba bola oprávnená, pretože vychádzala z dedičských rozhodnutí, o ktorých nemali žiadnu pochybnosť a až v roku 2014 podaním žaloby v tejto veci zistili, že žalobcovia majú pochybnosti o výške ich spoluvlastníckych podielov. Žalovaný 1/ nadobudol spoluvlastnícky podiel po svojom otcovi H. S. na základe osvedčenia o dedičstve zo dňa 21. 07. 1999 (D 854/98, Dnot 198/1998 v 1-ine), rovnako na základe tohto dedičského rozhodnutia nadobudla spoluvlastnícke podiely Mgr. H. Z. (dcéra H. S.) a po nej nadobudol spoluvlastnícke podiely žalovaný 2/ na základe osvedčenia o dedičstve zo dňa 13. 11. 2003 (17D/1435/2002, Dnot 8/2003). Podľa osvedčenia o dedičstve 17D/377/2012, Dnot 305/2012 bolo prejednané dedičstvo po H. S. z toho dôvodu, že v predchádzajúcich dedičských rozhodnutiach po menovanom nebolo prejednané vlastnícke právo k nehnuteľnostiam, a to k. ú. U. vložka č. XXX parc. č. 1411 v podiele 1/8-iny o výmere 7536 m² (z tejto bolo odpredané 2866 m² na výstavbu). Predmetný spoluvlastnícky podiel nadobudli M. Z. a Y. S., každý v 1/16-ine k celku.

Pretože žalovaní vlastníctvo nadobudli na základe právoplatných dedičských rozhodnutí, ich vlastníctvo nikdy nebolo spochybnené, bol súd toho názoru, že žalobcovia (správne žalovaní, poznámka odvolacieho súdu) vydržali tieto spoluvlastnícke podiely v takom rozsahu, ako boli nimi nadobudnuté na základe dedičských rozhodnutí. Nesporne možno konštatovať, že tu bola oprávnená držba.

Súd sa stotožnil aj s tvrdením žalovaných, že pokiaľ by mali byť zmenené výšky spoluvlastníckych podielov v zmysle podanej žaloby, je predovšetkým potrebné, aby došlo k prejednaniu spoluvlastníckych podielov po poručiťoch, ktorí ich nadobudli po X. S.. Jednalo sa o X. A., rod. S., C. S. a Y. U., rod. S., vrátane H. S., ktorí po X. S., rod. U. zdedili polovicu z predmetnej nehnuteľnosti. Potom, ako došlo k odpredaju výmery 2866 m² na základe zmluvy, ktorú uzavrel H. S., všetci dedičia po X. S. v tejto dobe ešte žili. X. A., rod. S. zomrela XX. XX. XXXX, C. S. zomrel XX. XX. XXXX, Y. U., rod. S. zomrela XX. XX. XXXX. Ak by mali byť dedičské podiely po menovaných v inej výške, musí sa o týchto rozhodnúť v dedičskom konaní za prítomnosti všetkých dedičov.

Z dôvodu vydržania predmetných nehnuteľností a z dôvodu, že časť žaloby mala byť riešená tak, že vec bude patriť do dedičstva po poručiťoch, pretože súd v tomto rozhodnutí nemôže vyporiadavať spoluvlastnícke podiely poručiťov na dedičov, žalobu žalobcov v celom rozsahu zamietol.

O trovách konania súd rozhodol podľa § 255 Civilného sporového poriadku (ďalej len „C. s. p.“) a žalovaným, ktorí boli v konaní v celom rozsahu úspešní, priznal náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

2. Proti tomuto rozsudku podali žalobcovia z dôvodu podľa § 365 ods. 1 písm. a), d), e), f), g), h) C. s. p. odvolanie, ktorým sa domáhali jeho zrušenia a vrátenia veci súdu prvej inštancie na ďalšie konanie. Žalobcovia v odvolaní poukázali na niektoré pochybenia v texte napadnutého rozsudku. Vo vzťahu k výroku I. rozsudku žalobcovia namietali, že v priebehu konania nezobrali žalobu v časti LV č. XXXX, parc. č. 1411 späť, späťvzatie sa týkalo listu vlastníctva č. XXXX a LV č. XXXX.

Namietali i záver súdu o vydržaní spornej parcely žalovanými. Uviedli, že podaním zo dňa 27. 12. 2017 spochybnili vlastníctvo v spoluvlastníckych podieloch žalovanej strany. To sa týka aj osvedčenia o dedičstve 17D 377/2012 s vyznačenou právoplatnosťou dňom 15. 11. 2012. Podľa Občianskeho zákonníka však platí pre nehnuteľnosti vydržacia doba 10 rokov, ktorá uplynie až dňom 15. 11. 2022. Majú tak za to, že právne následky titulom vydržania nenastali a nemohli nastať.

Žalobcovia uviedli, že podľa pkn vl. XXX, kat. úz. U. dedičia zapísaní pod por. č. 5 - X. A., C. S., H. S. a Y. S. zdedili každý po svojej matke X. S. po 1/8 z celku z parc. č. 1411 o výmere 10 461 m², čo zodpovedá 1307,625 m² na podiel každého z nich. V dôsledku znižovania majetkovej podstaty parcely v metrickom

vyjadrení titulom predaja 2866 m², ako aj odčleňovania, kataster Martin vo svojom katastrálnom operáte túto skutočnosť neakceptoval, zapisoval listiny tak ako zapisoval a neochránil ich intabulované vlastnícke právo. Vo výsledku bola vždy v dedičstve dedená 1/8 k celku, kde však majetková podstata čo do výmery bola odlišná prakticky pri každom právnom úkone v katastri a dedičských konaniach.

Poukázali na to, že ich zástupca mal na pojednávaní dňa 17. 01. 2018 snahu vystúpiť v rámci záverečnej reči a upriamiť pozornosť súdu na určité skutočnosti (dedičské osvedčenia predložené protistranou, ktoré spochybnili; dôvod zastavenia konania po X. S.ovej a na konanie katastra v danej veci), avšak súd nepovažoval za potrebné záverečnú reč vykonať. Súd v rozpore s ust. § 181 C. s. p. sporové strany neoboznámil o svojom predbežnom právnom posúdení veci.

Nestotožnili sa so záverom súdu, aby časť veci bola riešená žalobou o určenie, že vec patrí do dedičstva po poručiťeloch. Ich právni predchodcovia boli v otázke dedičstva, z hľadiska vlastníctva spoluvlastníckych podielov po 1/8 k celku 10461 m² jasne a nesporne identifikovaní a takto aj dedili. Určení dedičia po poručiťeloch - súčasní žalobcovia tiež dedili po 1/8 z parcely č. 1411, avšak z nesprávnej majetkovej podstaty čo do výmery pozemku, čo je katastrálna chyba.

Dedičstvo po H. S. 17D/377/2017 bolo vykonané nedôvodne i preto, že bolo vykonané z nesprávnej majetkovej podstaty evidovanej v katastrálnom operáte vo výmere 7536 m². H. S. navyše v rozsahu 2866 m² z pôvodnej výmery parcely č. 1411 odpredal dňa 07. 09. 1972 aj svoj spoluvlastnícky podiel na parcele 1411, ktorý získal dedením po svojej matke X. S. V tejto časti dedičstva a po jej odpredaji prestal byť H. S. vlastníkom veci, to znamená, že oprávnená doba držba veci poručiťelom žalovaných od r. 1972 ešte počas jeho života skončila a nemôže byť započítaná v prospech jeho právnych nástupcov. Právny predchodca žalovaných H. S. si bol nesporne vedomý toho, že odpredajom výmery 2866 m² z parcely č. 1411 podľa kúpnej zmluvy zo dňa 07. 09. 1972 prestal byť dobromyseľným držiteľom veci v postavení vlastníka svojho podielu po matke X. S. v 1/8 k celku, a že v rozsahu predaja z parcely zasiahol do spoluvlastníckych podielov svojich súrodencov.

Podľa názoru žalobcov, zásadným faktorom dedičstva po poručiťelke X. S. je stav jej majetku ku dňu jej úmrtia. V zmysle zápisov v pkn vl. XXX pre jej konkrétnych dedičov sa jednalo o majetkovú podstatu pozemku 10461 m². Táto výmera bola rozdelená na 4 diely v zlomkovom vyjadrení, každý po 1/8 k celku, pretože X. S.ová bola vlastníčkou 1 z celku. Podstatnou v tejto veci je katastrálna výmera pozemku a o túto výmeru im ide. Poukázali nato, že kataster svoju chybu uznal a odsúhlasil a vypočítal čo komu z jednotlivých strán sporu patrí čo do metrických výmer z pozemku. Podľa ich názoru akékoľvek úkony smerom k určovaniu, či vec patrí alebo nepatrí do dedičstva po X. S. by boli právne nedôvodné.

V ďalšom žalobcovia uviedli, že nikdy nežiadali o vyporiadavanie spoluvlastníckych podielov poručiťelov na dedičov, ale nápravu katastrálnej chyby, ktorú uznal i kataster Martin.

3. Žalovaní sa k odvolaniu žalobcov nevyjadrili.

4. Krajský súd ako súd odvolací (§ 34 C. s. p.), po zistení, že odvolanie bolo podané včas, oprávnenou stranou konania (§ 362, § 359 C. s. p.), proti rozhodnutiu, ktoré možno napadnúť týmto opravným prostriedkom (§ 355 ods. 1 C. s. p.), bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 a contrario C. s. p.) preskúmal rozsudok okresného súdu v napadnutom rozsahu a z dôvodov uvedených v odvolaní (§ 380, § 379 C. s. p.) a rozsudok okresného súdu vo výroku I. podľa § 388 C. s. p. zmenil, vyhodnotiac odvolanie žalobcov v tejto časti ako dôvodné, vo zvyšnej časti rozsudok okresného súdu podľa § 387 ods. 1 C. s. p. ako vecne správny potvrdil.

5. Odvolací súd po preskúmaní napadnutého rozsudku, odvolania žalobcov a obsahu spisu, viazaný dôvodmi a rozsahom odvolania, dospel k záveru, že súd prvej inštancie vykonal dokazovanie v rozsahu zodpovedajúcom kontradiktórnej povahe sporu, z vykonaného dokazovania v podstate správne zistil skutkový stav veci a pokiaľ ide o zamietnutie žaloby, i vecne správne rozhodol, pochybil však pri čiastočnom zastavení konania, keď rozhodnutie súdu nezodpovedá procesnému úkonu žalobcov, ktorým zobrali žalobu v časti späť.

6. Z obsahu spisu vyplýva, že žalobcovia sa podanou žalobou domáhali určenia podielového spoluvlastníctva v nimi požadovaných podieloch k nehnuteľnostiam nachádzajúcim sa v kat. úz. Y., zapísaným na LV č. XXXX - C-KN parcela č. 1411/1, LV č. XXXX, parc. č. 4455/17 a LV č. XXXX, parc. č. 1411. Podaním doručeným okresnému súdu elektronicky dňa 14. 10. 2015, doplneným originálom podania doručeným dňa 15. 10. 2012, zobrali žalobcovia žalobu vo vzťahu k nehnuteľnostiam zapísaným na LV č. XXXX späť, o ktorom späťvzatí súd rozhodol na pojednávaní dňa 21. 04. 2016 a podaním doručeným okresnému súdu dňa 07. 07. 2017 zobrali späť žalobu vo vzťahu k nehnuteľnostiam

zapísaným na LV č. XXXX. Napadnutým rozsudkom okresný súd zmätočne zastavil konanie v časti o určenie vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam zapísaným na liste vlastníctva č. XXXX a liste vlastníctva č. XXXX parc. č. 4686, 4455/17. Vzhľadom na uvedené odvolací súd napravil pochybenie súdu prvej inštancie v tejto časti tak, že napadnutý rozsudok v tejto časti zmenil a zastavil konanie o nehnuteľnosti - pozemku C-KN parc. č. 4455/17 zapísanému na liste vlastníctva č. XXXX pre kat. úz. U., obec U., okres Y., keď o zastavení konania vo vzťahu k nehnuteľnostiam zapísaným na liste vlastníctva č. XXXX už bolo rozhodnuté.

7. Pokiaľ však ide o odvolanie žalobcov čo do výroku, ktorým súd žalobu vo zvyšnej časti zamietol, odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v tejto časti ako vecne správny potvrdil, keď nemal preukázanú dôvodnosť žaloby v tejto časti.

8. Odvolací súd uvádza, že vo vzťahu k nehnuteľnosti, ktorá ostala predmetom konania (po čiastočných späťvzatiach žaloby) E-KN parcele č. 1411 zapísanej na LV č. XXXX, kat. úz. U., sa domáhali určenia vlastníckeho práva iba žalobcovia 1/ až 4/. Žalobcovia svoje vlastnícke právo odvodzovali od svojich právnych predchodcov, nepreukázali však, že spoluvlastnícke podiely k predmetnej nehnuteľnosti nadobudli vo vyššom podiele než v akom sú zapísaní na liste vlastníctva. Z vykonaného dokazovania (výpisu z listu vlastníctva) vyplýva, že žalobkyňa 2/ Ing. L. U. sa stala podielovou spoluvlastníčkou predmetnej nehnuteľnosti v podiele 1/8 na základe darovacej zmluvy V 3126/12, žalobca 3/ Ing. M. S. v podiele 1/8 na základe darovacej zmluvy V 2033/12 a žalobkyňa 4/ H. Q. v podiele 1/8 na základe kúpnej zmluvy V 506/14. V konaní však nepreukázali, že by predmetom scudzovacích zmlúv, na základe ktorých sú zapísaní na liste vlastníctva, boli iné spoluvlastnícke podiely než tie, ktoré majú zapísané na liste vlastníctva. Pokiaľ žalobcovia nárok odvodzujú od svojich právnych predchodcov, v konaní nepreukázali ich nadobudnutie na základe dedenia po svojich právnych predchodcoch v podiele prevyšujúcom podiel, ktorý majú evidovaný na liste vlastníctva. Pokiaľ žalobcovia vyšší spoluvlastnícky podiel odvodzujú od kúpnej zmluvy z r. 1972, ktorou H. S. previedol vyčlenenú časť parcely č. 1411, zapísanej v pk vložke č. XXX, v ktorej nehnuteľnosti ide podľa tvrdení žalobcov o spornú nehnuteľnosť, v dôsledku čoho došlo k zmenšeniu výmery u všetkých spoluvlastníkov, čo sa má odzrkadliť na veľkosti spoluvlastníckych podielov, odvolací súd uvádza, že nakoľko spoluvlastnícky podiel má charakter ideálneho podielu, to znamená, že spoluvlastník nie je výlučným vlastníkom určitej hmotnej časti spoločnej veci nemôže previesť na iný subjekt reálnu časť spoločnej veci (k čomu môže dôjsť len na základe geometrického plánu so súhlasom všetkých podielových spoluvlastníkov, prípadne za súčasného zrušenia a vyporiadania podielového spoluvlastníctva). Pokiaľ k tomu dôjde, je takáto zmluva neplatná, pričom nemá vplyv na podiely jednotlivých spoluvlastníkov veci vo vzťahu k časti nehnuteľnosti, ku ktorej prevodu nedošlo. Podieloví spoluvlastníci, ktorí boli takýmto spôsobom poškodení na svojich právach mali možnosť sa domáhať určenia neplatnosti tejto kúpnej zmluvy, resp. určenia, že sú podielovými spoluvlastníkmi nehnuteľnosti, ktorá bola z ich spoločnej nehnuteľnosti bez ich súhlasu vyčlenená, resp. ich právni nástupcovia sa môžu domáhať určenia, že tieto patria do dedičstva po ich právnych predchodcoch.

9. Pokiaľ ide o závery súdu prvej inštancie vo vzťahu k vydržaniu, je potrebné dať za pravdu žalobcom, že pokiaľ ide o podiel 1/8 na spornej nehnuteľnosti, ktorí nadobudli žalovaní až na základe dedičského rozhodnutia sp. zn. D 854/1998 vedenom na Okresnom súde Martin, v tejto časti nie sú závery súdu prvej inštancie dostatočne odôvodnené. Napriek tomu však uvedené nie je spôsobilé ovplyvniť záver o vecnej správnosti napadnutého rozsudku, keď v konaní žalobcovia nepreukázali, že im svedčí spoluvlastnícky podiel k spornej nehnuteľnosti v nimi uvádzanej výške.

10. Vychádzajúc z uvedených skutočností a záverov odvolací súd napadnutý rozsudok okresného súdu, vo výroku, ktorým súd žalobu žalobcu zamietol, podľa § 387 ods. 1 C. s. p. ako vecne správny potvrdil.

11. Keďže odvolací súd zmenil rozsudok okresného súdu vo výroku I., rozhodol opätovne o náhrade trov konania v celom rozsahu. O nároku na náhradu trov rozhodol odvolací súd pri aplikácii ust. § 256 ods. 1 C. s. p., podľa ktorého ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protistrane a § 255 C. s. p., podľa ktorého súd prizná náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Pokiaľ ide o čiastočné zastavenie konania, procesnú vinu na zastavení konania nesú žalobcovia, preto nárok na náhradu trov konania v tejto časti patrí žalovaným. Žalovaným zároveň voči žalobcom vznikol nárok na náhradu trov konania ako úspešnej strane vo zvyšku uplatneného nároku. Vychádzajúc z uvedeného odvolací súd priznal žalovaným 1/, 2/ voči žalobcom 1/ až 9/ spoločne a nerozdielne nárok

na náhradu trov konania v rozsahu 100 %, o ktorých výške rozhodne súd prvej inštancie samostatným rozhodnutím po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej (§ 262 ods. 2 C. s. p.).

12. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3 (za) : 0 (proti).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. (§ 419 C. s. p.)

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. (§ 420 C. s. p.)

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n). (§ 421 ods. 1, 2 C. s. p.)

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie. (§ 422 ods. 1 a 2 C. s. p.)

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné. (§ 423 C. s. p.)

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. (§ 427 ods. 1 C. s. p.)

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). (§ 428 C. s. p.)

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 C. s. p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania. (§ 430 C. s. p.)